

24 h tunnin matka – Vilma Virta

Kisamatkamme alkoi jo tapaninpäivänä, kun veimme matkalaukkumme ja pelikassimme lentokentälle odottamaan torstai-aamun lentoa. Monen suureksi yllätykseksi painorajat alittuivat reippaasti, vaikka muutama pakkaamaan innostunut yksilö mukaan mahtuikin. Jännittynyt, mutta hyväntuulinen joukkue suuntasi Cumulukseen odottamaan aamun aikaista lentoa. Matkaintoamme ei pystynyt latistamaan edes Esa, joka olisi ollut vapaapäivän tarpeessa asiakaspalvelusta.

Aamulla herätyskello soi jo kello 4.00, kun suuntasimme aamupalapöydän kautta takaisin lentokentälle. Lento Frankfurtiin oli reilun tunnin myöhässä, mutta tämä ei matkantekoamme haitannut. Hyvä joukkuefiilis näkyi heti ensimmäiseltä lennolta alkaen, kun puheensorina alkoi kuulua jokaiselta penkkiriviltä. Hyvin nopeasti kuitenkin monen silmät painuivat kiinni, lukuunottamatta muutamaa lentopelokasta. Frankfurtin lentokentällä meitä odotti reilun neljän tunnin odotus ennen kuin lentomme Torontoon lähtisi. Onneksi meille oli varattu kentälle ruokailu, joka piti joukkueen yhtenäisenä ja ilmeet tyytyväisinä. Ruokalajeja kannettiin pöytään nopeampaa tahtia, kuin mitä ehdimme niitä syödä. Matkan teemaksi alkoikin nousta se, että nälkää ei ainakaan jouduta näkemään. Valtavasta Frankfurtin kentästä huolimatta vältyimme suuremmilta eksymisiltä, sekä saimme pidettyä joukkueen kasassa lukuunottamatta yhtä kirjakauppaseikkailijaa.

Ilmeet olivat melko väsyneitä koneen noustessa Frankfurtista kohti Torontoa. Hiljaisuudesta päätellen, uni tuntui alkumatkasta maittavan monelle. Kun puolet oli lennetty kahdeksan tunnin lennostamme, alkoi koneen takaosassa, jonka joukkueemme oli valloittanut, ilmaantua levotonta liikehdintää. Unet alkoi olla nukuttu ja monen jalat puutuneet jalat kaipasivat liikettä. Kun kaikki elokuvat lentokoneen tarjonnasta oli katsottu, olikin aika myös siirtyä valmennuksen elokuvatarjontaan, jossa oli tarjolla viimeistelyleirin harjoitusottelu Luviaa vastaan. Aloimme Nikon johdolla ottaa oppia virheistä, mutta onneksemme ottelusta löytyi myös positiivisia asioita. Videon katselu saikin pelifiiloksen nousemaan ja loppu lento sujui nopeasti.

Lasku Toronton kentälle sujui kirjaimellisesti vauhdikkaasti, mutta poistuminen koneesta ei ollutkaan yhtä nopeaa. Väsyneinä ja istumaan kyllästyneinä alkoi huumori loppua, kun teknistenvikojen vuoksi odottelimme tovin ulospääsyä koneesta. Kun vihdoinkin kone alkoi tyhjäntyä, olimme Minnan varoitteluista pelokkaina valmiita kanadalaisten kovaan tenttiin Toronton lentokentällä. Selvisimme kuitenkin helpoilla kysymyksillä, kun taas Kiri joutui kovempaan tenttiin lajimme salaisuuksista.

Suureksi helpotukseksi kaikkien matkatavarat ja pelikassit saapuivat Torontoon, joten jokaisen mahdollisuus pelaamiseen oli turvattu. Jopa huollon

ja valmentajien ilmeet olivat tyytyväisiä, kun pääsivät nostamaan oman matkalaukkunsa saapuneiden laukkujen keskeltä. Linja-autoa saimme odottaa kentällä, mutta toimeikkaat johtohenkilömme saivat linja-auton lentokentälle ennen kuin kukaan pelaaja ehti hermostua. Bussimatka Torontosta kisakaupunkiimme Londoniin kesti kaksi tuntia, mikä kului täydessä hiljaisuudessa, kun uni tuntui maistuvan jokaiselle. Vuorokauden matkustamisen jälkeen väsynyt, mutta onnellinen joukkueemme oli saapunut turvallisesti perille Londoniin Nopean iltapalan jälkeen jokaisella oli mielessä vain yksi asia: valtavat sänkymme hotellihuoneissa. Oli aika sanoa hyvät yöt ja siirtyä unille odottamaan kisojen alkua!

Henkisesti olimme varautuneet muutoksiin, koska suurena ryhmänä matkustaessa mikään ei ole varmempaa kuin vastoinkäymiset, mutta matkamme Helsingistä Torontoon meni ongelmitta. On myös mahdollista, että toimielias johtomme pystyi pelaajilta peittämään nämä vastoinkäymiset Joukkueen fiilis pysyi korkealla koko matkan ajan, joten erittäin innolla odotamme pelien alkua! Aamulla pääsemme onneksi ottamaan tuntumaa kisahalliin. Tästä se MM-kullan saalistus todenteolla lähtee!